

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2014 r. – Alsharghawi przeciwko Radzie

(Sprawa T-532/14)

(2014/C 303/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Skarżący: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Republika Południowej Afryki) (przedstawiciel: adwokat É. Moutet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/137/WPZiB i decyzji 2011/178/WPZiB;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości Rady w odniesieniu do umieszczenia skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi, ponieważ jego nazwisko nie zostało wymienione w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 1970 (2011) i 1973 (2011).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim Rada ograniczyła się według skarżącego do oparcia się na wyżej wymienionych rezolucjach, nie uwzględniając sytuacji osobistej skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony i naruszenia zasady domniemania niewinności ze względu na brak postępowania kontradyktoryjnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw podstawowych w zakresie, w jakim obejmując skarżącego środkami ograniczającymi, Rada ograniczyła niezgodnie z prawem według skarżącego jego swobodę przemieszczania się i jego prawo własności.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2014 r. – North Drilling Co. przeciwko Rada Unii Europejskiej

(Sprawa T-539/14)

(2014/C 303/66)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: North Drilling Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2014/222/WPZiB z dnia 16 kwietnia 2014 r., w zakresie, w jakim decyzja ta jej dotyczy i do wykluczenia jej z załącznika do tej decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w zakresie, w jakim ono jej dotyczy i do wykluczenia jej z załącznika do tego rozporządzenia, i
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ustaleniach faktycznych, na których opierają się zaskarżone przepisy, ponieważ pozbawione są one rzeczywistej podstawy faktycznej dowodowej.
2. Zarzut drugi dotyczący braku wykonania obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżone przepisy pozbawione są w odniesieniu do skarżącej uzasadnienia odnośnie do rzeczywistych podstaw, a przedstawione uzasadnienie jest nieprecyzyjne, niedokładne i ogólne, uniemożliwiając w ten sposób skarżącej prawidłowe sformułowanie obrony.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa i skutecznej ochrony sądowej w zakresie uzasadnienia przepisów, braku dowodów na podnoszone zarzuty oraz naruszenie prawa do obrony i prawa własności, ponieważ nie wykonano obowiązku uzasadnienia i obowiązku przedstawienia rzeczywistych dowodów, co ma wpływ na pozostałe prawa.
4. Czwarty zarzut opiera się na przekroczeniu kompetencji, ponieważ istnieją wskazówki obiektywne, precyzyjne i zgodne, które pozwalają na stwierdzenie, że Rada nadużywając swojej pozycji w sprzeczny z prawem sposób przyjęła środki sankcjonujące dążąc do osiągnięcia innych celów niż przez nią wskazane
5. Piąty zarzut opiera się na nieprawidłowej wykładni przepisów prawa, które zastosowano, ponieważ dokonano zbyt szerokiej wykładni i zbyt szerokiego zastosowania, co jest niedopuszczalne w przypadku przepisów sankcjonujących.
6. Szósty zarzut opiera się na naruszeniu prawa własności, ponieważ zostało ono ograniczone bez uzasadnienia i z naruszeniem zasady proporcjonalności.
7. Siódmy zarzut opiera się na naruszeniu zasady równego traktowania, ponieważ naruszono pozycję konkurencyjną skarżącej, przy czym brak było powodów ku temu.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris przeciwko OHIM – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Sprawa T-541/14)

(2014/C 303/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Włochy)
(przedstawiciel: adwokat D. Russo)